

THE TRAILER #2

DAGKRANT
 FILM BY THE SEA 2011

ZATERDAG 10 SEPTEMBER

→ **PAGINA 2**
 DE FILM WAARIN IK WOON

→ **PAGINA 3**
 'JONGEREN KUNNEN
 VEEL MEER'

→ **PAGINA 4**
 'DE POLITIEK IS EEN
 SUPERMARKT VAN
 ONGEFUNDEERDE
 ARGUMENTEN'

'Verplaatsbaar feestje' op openingsavond

Pauwenveren en hooggekuifte dames

Een 'moveable feast', noemde gastheer Philip Freriks het Parijs van Woody Allen: 'Een feest dat zich voortdurend verplaatst, van Montparnasse naar Montmartre, van Montmartre naar Saint-Germain en weer terug naar Montparnasse.'

De term 'moveable feast' werd gemunt door Ernest Hemingway, die zelf in de jaren twintig van de vorige eeuw in Parijs woonde. Allen eert precies dat Hemingway-Parijs in **Midnight in Paris**. Hij laat zijn hoofdpersonage en zijn publiek daarbij verwikkeld raken in een 'feast' dat zich niet alleen ruimtelijk beweegt, maar ook in de tijd.

In de film dwaalt scenarioschrijver Gil (Owen Wilson) 's avonds alleen door de straten van Parijs. Hij koestert een sterk verlangen de stad te ervaren zoals de Engelse avant-garde schrijvers in het interbellum, maar zijn romantiek wordt niet gedeeld door zijn verloofde. Op een avond stapt hij in een oldtimer die hem terug in de tijd brengt. Daar hij ontmoet hij niet alleen Hemingway, maar ook andere grote kunstenaars uit de periode – van F. Scott Fitzgerald tot Gertrude Stein. **Midnight in Paris** vormde gisteren het hart van de openingsavond, die zelf ook een verplaatsbaar feestje was. Dat bewoog zich eerst over de rode loper de foyer in, waar

de Parijse jaren twintig al in de lucht hingen. Champagne, rode draperieën en bloemschikkingen met pauwenveren werden aangevuld met hooggekuifte dames, kanten handschoenen tot over de elleboog, hoofdbanden en kralenkettingen. Vanaf daar dreef het feest de zalen in, waar Philip Freriks – zelf getrouwd met een Française – de bezoekers welkom heette met verhalen over Parijs als hoofdstad van de Engelstalige literaire avant-garde. Kees Izeboud, voorzitter van de Raad van Toezicht, sprak zijn erkentelijkheid uit voor de verschillende partijen die het festival mogelijk maken. Het festival werd officieel geopend door

Commissaris van de Koningin Carla Peijs, die een beroep deed op de verschillende sponsors om het financiële draagvlak voor het festival overeind te houden. Een bijzonder appèl richtte zij daarbij op de huidige hoofdsponsor DELTA. Na het enerverende ritje door Parijs dat Allen het publiek voorschotelde, zette het feest zich voort in Franse stijl. Een accordeon en een viool begeleidden de uitloop, er werd gerookt door 'fume-cigarettes' en can-can danseressen toonden hun onderrokken. En wie wilde was in no-time terug in Zeeland, dankzij de ruim ingerichte Zeeuwse oesterbar. (KvdW)

Quotes

'Vrouwen hebben geen binnenzakken, dus je moet het ergens anders laten.'
 Commissaris van de Koningin Carla Peijs, terwijl ze haar bril uit haar boezem viste.

'En dan nu: terug naar Parijs, terug naar Philip.'
 Kees Izeboud sluit zijn speech af als volleerd journaalpresentator.

'Dat ruikt naar Europese subsidie!'
 Philip Freriks over de kinderjury van de toekomst.

'Mijn vrouw is Française, die kan de H niet uitspreken en zegt altijd "aapje"'
 Freriks geniet van de heerlijke 'haapjes' tijdens de opening.

Film- en Literatuurcompetitie: La piel que habito

De film waarin ik woon

Film- en literatuurkenner Harry Peters legt de boekverfilmingen uit de Dioraphte Film & Literatuurcompetitie naast de romans waarop zij werden gebaseerd. Te beginnen met de 'boekvernieuwing' La piel que habito, dat de competitie opent.

De relatie boek en film is er een met vele kanten, niet aan voorschriften of wetten

Pedro Almodóvar en Antonia Banderas op de set van La piel que habito.

gebonden. Er bestaan twee uitersten: de getrouwe boekverfilming en de op het boek geïnspireerde film. Daar tussen liggen echter nog bijna evenveel mogelijkheden als er boekverfilmingen zijn. Een van deze categorieën kan slechts aan een enkele filmmaker worden toegeschreven: de verfilming waarvan de schrijver van het oorspronkelijke boek niet zou herkennen

dat het op zijn werk gebaseerd is. Behalve de bankrekening is er geen bewijs dat ze met elkaar te maken hebben. Dat moet enkele jaren geleden de Engelse thrillerschrijfster Ruth Rendell overkomen zijn toen haar 'Live Flesh' door de Spanjaard Pedro Almodóvar tot **Carne trémula** werd bewerkt. Personen, gebeurtenissen, plotwendingen, tijd, strekking, dialogen en plaats werden veranderd. Dat wat een uitgebalanceerd, spannend psychologisch drama was, werd een verzameling beweringen over liefde, Spanje, misdaad en de politiek. De mededeling 'based on the novel' kwam dan ook als een grote verrassing: daar was nauwelijks een spoor van te vinden. Almodóvar doet dat met **La piel que habito** nog eens, maar dit keer zal de schrijver ook om een andere reden de bron van de film niet kunnen achterhalen: Thierry Jonquet (van 1954) is namelijk al overleden – de Franse schrijver van thrillers jeugdboeken werd slechts 55 jaar oud. Zijn 'Mugale' is in **La piel que habito** niet terug te zien. Het heeft dan ook geen zin de inhoud van die thriller te beschrijven; het volstaat te zeggen dat het erg chaotische, slecht geschreven verhaal, met meer

plotwendingen dan hoofdstukken, niet vertaald is. Dat geen enkele thriller van Jonquet Nederland bereikt heeft, spreekt dan zelfs boekdelen. Wanneer de basis al zo'n inhoudelijke achtbaan is, zal de aanleiding tot verfilmen voor Almodóvar in één aspect daarvan liggen. Het thema van de creatie van een nieuwe identiteit was voor de maker van onder andere **Átame**, **Todo sobre mi madre** en **Volver** het uitgangspunt en daarmee heeft hij een volslagen eigen verhaal in een zeer eigen filmische vormgeving gemaakt. Zijn **La piel que habito** getuigt van durf en historisch filmbesef, maar trekt een grote wissel op de kijker. Het verhaal verstopt zich lang achter een visueel bombardement, wat maakt dat Almodóvars opvattingen over het accepteren van het abnormale niet voor iedereen helder zullen worden. Dat Film by the Sea de boekverfilmingcompetitie start met een boekvernieuwing heeft zijn reden in het feit dat dat een kunst van film is. (HP)

La piel que habito – Pedro Almodóvar
Di 13 20:45 VL5; zo 11 21:00 TE1; za 17 16:00 VL1; zo 18 18:45 VL1.

Film- en Literatuurcompetitie: Jane Eyre

Jane als rolmodel

Film- en literatuurkenner Harry Peters legt de boekverfilmingen uit de Dioraphte Film & Literatuurcompetitie naast de romans waarop zij werden gebaseerd. Zoals de nieuwe verfilming van Charlotte Brontë's klassieker 'Jane Eyre'.

Het boek 'Jane Eyre' van Charlotte Brontë moet het in de overzichten van belangrijkste Engelse literaire werken in rangorde afleggen tegen 'Wuthering Heights' van zus Emily. De tegelijkertijd verschenen romans (1847) zijn vele malen met elkaar

vergeleken, waarbij dan nadrukkelijk de verschillen naar voren kwamen. Dat literaire vorsen krijgt nu door de verfilmingen van beide romans een vervolg. **Jane Eyre** gaat kort na Film by the Sea de Nederlandse bioscopen in; **Wuthering Heights** (niet op het festival te zien) volgt enkele maanden later. Het is geen toeval dat de Brontë-romans beiden opnieuw (de eerste verfilming stamt al uit 1910!) verfilmd worden: beide bevatten elementen die universeel en van alle tijden zijn. Voor 'Jane Eyre' is dat natuurlijk het hoofdpersonage, die door oprecht, trouw en vergevingsgezind te zijn op emancipatoire wijze haar weg naar geluk vindt. De interesse in de roman is in de loop der jaren steeds meer naar dat vroege feminisme – dat meer in haar 'zijn' zit dan in haar handelen – uitgegaan en minder naar het romantische verhaal. Daarbij zit er nog een element in het boek dat kenmerkend was en in verschillende tijden verschillend werd gewaardeerd: het gotische. Charlotte Brontë had in haar vroege verhalen (als tiener schreef ze, vaak samen met broer Branwell, fantastische, spookachtige, 'gothic novels') een geweldige leerschool gecreëerd en dat heeft grote invloed op de roman 'Jane Eyre'

gehad. De suspense komt voort uit 'iets' in het kasteel waar Jane als gouvernante komt te werken, dat lang onbekend blijft. Filmaker Cary Fukunaga (een Amerikaan met Japanse vader), die bekend werd met **Sin nombre**, legt in zijn verfilming een accent op het gotische. Behalve de voortdurende en wat morbide dreiging van het onbekende in het kasteel, pakt Fukunaga ook de natuur op gotische wijze aan. Ze is Jane Eyre niet gezind en omwille van de dreigende werking daarvan heeft de filmmaker zelfs de structuur van de roman omgegooid. Daar waar alle verfilmingen

starten met de jonge Jane op de kostschool Lowood, begint Fukunaga het verhaal wanneer ze over de 'moors' zwerft, om via flashback weer bij de roman terug te keren. Zijn versie is op meerdere manieren spannend en komt mede daardoor uiteindelijk toch tot de kern: een Jane Eyre met wie we vandaag de dag nog steeds kunnen meevoelen. (HP)

Jane Eyre – Cary Fukunaga
Za 10 t/m zo 18 dagelijks 15:30 VL1, en verder: zo 11 10:30 VL1; ma 12 15:30 TE1; di 13 20:45 VL1; wo 14 15:30 TE1

Film kijken in stijl?

Het kan met het speciale High Tea arrangement dat Film by the Sea en het Cine Café dagelijks om 14.00 uur aanbieden gecombineerd met de vertoning van Jane Eyre om 15:30. Het kostuumdrama der kostuumdrama's gecombineerd met een drie gangen -high tea voor de combiprijs van € 22,50. U kunt reserveren via het Cine Café (0118-415831) en krijgt dan tijdens de high tea uw tickets voor de film uitgereikt.

Dichteres Christine Otten over Louder Than a Bomb 'Jongeren kunnen veel meer'

Als deel van het Unreleased programma draait op Film by the Sea de documentaire **Louder Than a Bomb**, over poëzie en jongeren in Chicago. Schrijfster en dichteres Christine Otten zal de film vanmiddag inleiden. 'De film stijgt boven zichzelf uit.'

In **Louder Than a Bomb** nemen jongeren deel aan wedstrijden voor poëten: Poetry Slams. De film focust zich op vier deelnemers en hun achtergronden gedurende de zes maanden voor de wedstrijd. Het ietwat stoffige imago van poëzie krijgt met de film een positieve draai. Vandaag zal Christine Otten een inleiding bij de documentaire geven. Zij heeft als performer van muzikale proza en poëzie zelf op grote festivals als Crossing Border, Winter-

nachten en Lowlands gestaan. 'De film is in principe voor iedereen leuk,' zegt Otten, 'maar met name voor jonge mensen en scholieren, omdat het jongeren laat zien met een verhaal en je ziet hoe ze met hun eigen verhalen zoiets moois maken. Heel literair ook. Je ziet kinderen in moeilijke situaties, thuissituaties met geweld en alcohol, en hoe ze daar zelf

iets mee doen. Je hoeft niet van poëzie te houden om deze film te zien. Hij stijgt boven zichzelf uit. Het laat zien waar mensen toe in staat zijn.'

Otten ziet zeker mogelijkheden voor Poetry Slams in Nederland. 'Er zijn er nu wel een paar, maar ik zou het ontzettend leuk vinden als zoiets op middelbare scholen gedaan werd. Er is zo veel mogelijk. Er heerst hier vaak de "doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg" mentaliteit, maar jongeren kunnen veel meer. Er valt heel veel te halen.' (LI)

Louder Than a Bomb – Greg Jacobs & John Siskel
Za 10 16:45 VL7; wo 14 16:15 VL4; za 17 16:45 VL3

Above Us Only Sky Alleen de lucht is zeker

Met rustige beelden en lange shots observeert debuterend regisseur Jan Schomburg het leven van Martha en haar echtgenoot Paul in de Duitse film **Above Us Only Sky** (Über uns das All). Ze lijken het perfecte stel: ze hebben beiden een goede baan, leuke vrienden en zijn gelukkig samen.

Als Paul een aanbieding krijgt om te werken in Marseille besluiten ze te

verhuizen naar het zonnige zuiden van Frankrijk. Met het naderen van de verhuisdag, gaat Paul zich steeds vreemder gedragen en uiteindelijk verdwijnt hij. Martha blijft alleen achter en komt in een onwerkelijke situatie terecht. De man met wie zij jaren een relatie had, blijkt niet de persoon te zijn die ze kende. Ze slingert tussen ongeloof en woede, totdat ze Alexander ontmoet. In eerste instantie vult hij de leegte op die Paul heeft achtergelaten, maar langzamerhand bloeit de liefde tussen hen op. Of toch niet? Alexander weet namelijk niets van het bestaan van Paul af en het wordt steeds moeilijker voor Martha om dit verborgen te houden.

Hoofdrolspeelster Sandra Hüller (**Requiem**) weet met enkel gezichtsuitdrukkingen de

vele emoties te tonen die Martha voelt als Paul verdwijnt en in de periode daarna. Daardoor kun je goed met haar meeleven en komt de film steeds even heel dichtbij. Het omslagpunt voor Martha betekent ook het omslagpunt voor de film. Daarop verandert het perspectief totdat de twee hoofdrolspelers elkaar weer ontmoeten. Het begin van hun relatie is voor de één onwennig en voor de ander alsof het nooit anders is geweest. Misschien een logisch gevolg van wat Martha heeft meegemaakt, maar zeker is dat hun gezamenlijke toekomst voor beiden een zoektocht wordt. (SvD)

Above Us Only Sky – Jan Schomburg
Za 10 17:15 VL2; zo 11 12:15 VL4; ma 12 19:00 VL4

Alejandro Landes over Porfirio Luchtpiraat

Een fictiefilm over de aanloop naar een waargebeurde vliegtuigkaping in Colombia, met de echte kaper in de hoofdrol: Porfirio trekt zich geen snars aan van de grenzen tussen feit en fictie.

De oorsprong van Alejandro Landes' film lag in een klein krantenbericht over een mislukte vliegtuigkaping door ene Porfirio Ramirez, die al achttien jaar aan een rolstoel gekluisterd is. 'Het was een piepklein berichtje op de voorpagina van

mijn krant', legde Landes eerder deze maand tijdens een kort bezoek aan Amsterdam uit. 'Zo'n minibericht in een hoekje, dat eigenlijk niet meer dan een grapje is – zo van: alleen in Columbia kan een man in een rolstoel een vliegtuig kaper. Maar het verhaal bleef bij me hangen, dus ik heb hem opgezocht en de afgelopen drie jaar met Porfirio doorgebracht.'

Het resultaat is niet zozeer een film óver Porfirio als wel een film mét Porfirio: de 'luchtpiraat', zoals hij zich tegenwoordig vol trots laat noemen, speelt zichzelf in de film, die op een poëtische en dromerige manier de aanloop naar en achtergronden van de kaping toont. 'Ik wist toen ik begon nog niet dat Porfirio zichzelf zou gaan spelen. Maar al snel merkte ik dat hij

zichzelf al tot personage had gemaakt, lang voordat ik hem tot personage ging maken. Dat maakte hem de perfecte acteur voor deze rol!' (JB)

Porfirio – Alejandro Landes
Za 10 13:00 VL5; ma 12 21:15 VL5; zo 18 17:45 VL4

Kijkers kijken

Midnight in Paris

Frans Weisz (regisseur, 73)

'De film was de reis naar Vlissingen zeker waard. Ik werd er zo gelukkig van. En jaloers. Jaloers op het idee,

dat zo sterk is en zo goed is uitgevoerd. Leve het goede idee! Het is een sublieme film. Van mij mocht deze film nog veel langer duren. Woody Allen weet de melancholie mooi te vangen, waardoor ik als een kind dat steeds weer voorgelezen wil worden in de zaal zat. Dit is de ideale openingsfilm voor een festival.' (Weisz' film **Het gangstermeisje** is zondagavond te zien.)

Mark de Cloe (regisseur, 42)

'De film heeft een superleuk concept. Het is leuk bedacht. In de beschrijving in de dagkrant stond dat

het gras niet altijd groener is aan de andere kant van de tijd. Dit is mooi verteld in de film. Hoe al die kunstenaars zo aan een tafeltje in een café in Parijs zitten met elkaar, zo zou ik dat ook voor me zien. De film behandelt verder natuurlijk een bekend thema: nostalgie. Waar verlang je naar? Die strijd voer ik regelmatig, tussen heden en verleden, tussen realisme en dromen. Maar nostalgisch ben ik niet.' (Vandaag en morgen wordt in de DELTA caravan de hele dag een aantal shorts van De Cloe vertoond.)

Elise te Kaat en Sam de Vlieger (gewone stervelingen)

Sam: 'Ik vond het wel een stereotype film hoor. Eigenlijk was alles heel typisch, maar vooral de perso-

nages. De hoofdpersoon deed me zelfs een beetje denken aan die ene uit **Meet the Fockers**.' Elise: 'De film was inderdaad erg Amerikaans. Of ik een Parijsliefhebber ben? Ja, ik heb familie in Parijs wonen, dus ik herkende ook bijna alles. Het leek wel alsof het beeld van Parijs een beetje vervuild werd. Toch had de film ook wel zijn charme.' (SvD/KM)

Midnight in Paris – Woody Allen
Za 10 19:00 en 21:00 VL5, 20:30 TE1/2/3/4; zo 18 12:15 VL1, 17:15 VL2.

Erik de Bruyn over De president

Nederlandse republiek met Marokkaanse president

Stel dat Nederland een republiek was, en de president een Marokkaan. Hoe dat zou gaan, is te zien in in *De president*, de nieuwste film van regisseur Erik de Bruyn, vandaag de Spijkerbroekenpremière op Film by the Sea.

De van oorsprong Zeeuwse De Bruyn debuteerde in 2000 met **Wilde mossels**, over verveelde twintigers in Zeeland. De speelfilms die daarop volgden, vrouwenfilm **Nadine** en **De president**, hebben weinig met Zeeland te maken. De regisseur heeft echter een nieuw Zeeuws filmproject op stapel staan: **Sluuskille**,

in samenwerking met scenarioschrijver Lotte Tabbers. Maar zover is het nog niet: eerst **De president**, over Marokkaan Joes, een illegale immigrant die een heldendaad verricht: hij redt twee mensen uit een brandende barak. Als verse volksheld speelt hij zich in de kijker van de rechtse

presidentskandidaat Gert Vlonder, een populist die het met Joes als running mate probeert te winnen van zijn al even populistische ultra-rechtse tegenstander. Maar Joes blijkt al snel zelf een geschikte kandidaat voor het presidentschap. Hoewel De Bruyn met de film niet in 'allerlei complex politiek gedebatteer' terecht wilde komen, denkt hij wel dat complex debat in de werkelijke politiek heel belangrijk is. 'De film is toegankelijk, opdat zoveel mogelijk mensen hem zien', vertelt de regisseur. Maar er is wel degelijk wat te zeggen. Over populisme, bijvoorbeeld. Want de hedendaagse politiek, vindt De Bruyn, 'is een supermarkt van ongefundeerde argumenten.' De film gaat daarnaast over

migratie, en het credo 'de grenzen moeten dicht'. Joes maakt deel uit van de bevolkingsgroep waar het Nederlandse integratiedebat zich het meest op richt. Had hij ook een andere nationaliteit kunnen hebben? 'Daar hebben we wel over nagedacht', zegt De Bruyn. 'Maar Marokkanen zijn in Nederland natuurlijk een oude migrantengroep. En een hoofdpersoon met een Afrikaanse achtergrond, die het schopt tot president, dat heeft een mooie analogie met het verhaal van Barack Obama.' (KvdW)

De president – Erik de Bruyn
Za 10 13:00 VL6, 21:15 VL1/2/4/7; zo 11 12:15 VL5, 19:00 TE2; za 17 12:15 VL5

COLOFON

Hoofd- en eindredactie
Joost Broeren
(dagkrant@filmbythesea.nl)

Kelly Meulenberg
Harry Peters
Kelli van der Waals

Vormgeving
men@work, Middelburg

Redactie
Silvija van Dalen
Luuk Imhann

Fotografie
Lex de Meester

Druk
Jumbo Offset
oplage 1.200 ex.

WAT WIL JIJ BEWAREN?

Met het filmproject Eilanden legt het Zeeuws Museum de hedendaagse cultuur van Zeeland vast voor later. Maak nu een filmpje met je camera of telefoon en plaats het op www.eilanden.net

ZEEUWS MUSEUM

BankGiroLoterij

VSBFonds

ésta OLOV

Accountants- en Adviesgroep Rijkse

FedEx Express

Stichting Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek

SNS REAAL Fonds

